

یاد دوست

مرگ مصطفی اسلامیة فقدانی بزرگ است

■ محمد رضا خاکی

● من دوست خیلی خوبی را از دست داده‌ام. هرگز انتظار مرگ مصطفی را نداشت‌م. او یک نویسنده خوب، مترجم خوب و دوست خوب بود اما خیلی زود رفت. او این اواخر روی رمانی کار می‌کرد که شرحی بود درباره سیر موسیقی ایرانی. اسلامیه در چارچوب روایت این رمان می‌خواست شرحی از موسیقی ایران به دست دهد، از اینکه چگونه این موسیقی در طول زمان به سینما و لاله‌زار رسید. من حالا نمی‌دانم که این رمان به کجا رسیده بود و آیا تمام شده بود یا نه. او بخش‌هایی از رمانش را برای من خوانده بود. اسلامیه کم آدمی نبود. مترجم و نویسنده‌ای قابل بود که از سال‌هایی که خیلی جوان بود شروع به کار کرده بود. اسلامیه قابلیت‌های مختلفی در ادبیات و هنر داشت. در تئاتر، سینما و ادبیات کار کرده بود، هم ترجمه می‌کرد و هم رمان و داستان می‌نوشت. او جزء یکی از کوشندگان جدی ادبیات معاصر ایران بود و البته یکی از بهترین مترجمان این سال‌های ایران. مصطفی همیشه چند کار مختلف در دست داشت. این اواخر یکی، دو نمایش‌نامه نوشته بود که متن نمایش‌ها را برای من خوانده بود؛ همچنین یکی، دو رمان نیز نوشته بود. اما این روزهای آخر، با شوق خیلی زیادی درباره رمانی که در آن به موسیقی می‌پرداخت صحبت می‌کرد. او عمیقاً مشغول تحقیق درباره چهره‌های مختلف موسیقی ایران و اشعار موسیقی و ترانه‌ها و تصنیف‌ها بود. او می‌گفت تمام اینها در داستان‌ش منعکس شده‌اند. می‌گفت چیزی می‌نویسم که بخش زیادی از آن از حافظه تاریخی می‌آید. رمانش هنوز تمام نشده بود اما نزدیک به دو هفته پیش که تلفنی با هم حرف می‌زدیم با علاقه و انگیزه‌ای زیاد از آن حرف می‌زد. اسلامیه جزء اولین دوستان من بود که نمایش‌نامه‌هایی را که ترجمه می‌کردم می‌خواند. حالا جای او خالی است. اسلامیه کارهایی برای تئاتر ترجمه کرده بود که در زمان خودش تازگی زیادی داشت. او پر از ایده بود. مصطفی اسلامیه دیگر نیست؛ اما آثارش حضور دارد و فقط غم رفتن‌اش به دل آدم می‌ماند. نبود او، فقدان بزرگی است و من به خانواده و تمام دوستان او تسلیت می‌گویم. امیدوارم بتوانیم غم نبودن او را تحمل کنیم.

زیر آسمان فیروزهای

فیلم‌برداری «فروشنده» از سر گرفته شد

● شرق: گروه فیلم سینمایی «فروشنده» پس از یک هفته توقف فیلم‌برداری به دلیل فوت ناگهانی زنده‌یاد نجفی، صدابردار فیلم، مجدداً کار خود را آغاز کرد. این گروه، با حضور خانواده زنده‌یاد بدالله نجفی و با گرمی‌داشت یاد و خاطره او، فیلم‌برداری «فروشنده» را از سر گرفت. حسین بشاش، صدابرداری که کار حرفه‌ای خود را به‌عنوان دستیار زنده‌یاد نجفی آغاز کرده و سپس از آن، صدابردار مستقل چندین فیلم سینمایی بوده است، جایگزین زنده‌یاد نجفی شده و صدابرداری فیلم «فروشنده» را ادامه می‌دهد.

«سونیتا» از «ساندنس» جایزه گرفت

● شرق: مستند «سونیتا» به کارگردانی رخساره قائم‌مقامی، جایزه بزرگ هیأت داوران و جایزه منتخب تماشاگران سی‌ودومین جشنواره فیلم «ساندنس» را دریافت کرد. به گزارش «ایسنا»، برندگان بخش سینمای آمریکا، مستند آمریکا، سینمای جهان و مستند سینمای جهان سی‌ودومین جشنواره بین‌المللی «ساندنس» در کشور آمریکا اعلام شدند که فیلم ایرانی «سونیتا» در بخش رقابتی مستند جهان موفق به کسب جایزه بزرگ هیأت داوران و بهترین فیلم از نگاه تماشاگران شد.

رویش «نهال» در دانشگاه هنر

● شرق: سیزدهمین جشنواره دانشجویی فیلم کوتاه «نهال» با حمایت دانشگاه هنر، توسط دانشجویان سینمای دانشکده سینما و تئاتر این دانشگاه برگزار می‌شود. جشنواره نهال در سه بخش فیلم کوتاه، فیلم‌نامه‌نویسی، عکس و پوستر فیلم برگزار خواهد شد. همچنین بخش فیلم کوتاه در این جشنواره شامل موضوعات مستند، داستانی، تجربی، انیمیشن و سال‌والی‌ها خواهد بود. از نکات قابل‌توجه درباره سیزدهمین دوره این جشنواره، قراردادن بخش بین‌الملل به‌عنوان بخش غیررقابتی در این جشنواره است. همچنین برنامه بزرگداشت یکی از بزرگان سینما طبق روال هرسال این جشنواره از مهم‌ترین اتفاقات حوزه اقتضایه جشنواره است. مهلت ارسال آثار به این جشنواره از شنبه ۱۰ بهمن لغایت اول اردیبهشت خواهد بود و فیلم‌سازان جوان می‌توانند آثار خود را به دبیرخانه جشنواره، واقع در چهارراه ولیعصر، خیابان بالاوار ساختمان معاونت فرهنگی دانشگاه هنر، دبیرخانه نهال ارسال کنند.

گروه ادبیات: «مصطفی اسلامیه»، نویسنده و مترجم مطرح ایرانی، صبح روز یکشنبه ۱۱بهمن در منزل و در ۷۴سالگی درگذشت. او از نسل نویسندگان و مترجمانی بود که آثاری مهم را در عرصه تالیف و ترجمه، به‌ویژه ترجمه آثار نمایشی و همچنین زندگی‌نامه‌نویسی از خود به‌جا گذاشت. دو زندگی‌نامه «فولادقلب» (زندگی‌نامه دکتر محمد مصدق) و «به کجای این شب تیره» (زندگی‌نامه نیماویوشیچ) آثار مهم و مطرح او در زمینه زندگی‌نامه‌نویسی‌اند. از دیگر کتاب‌های مهم اسلامیه به «ایسن و استرنی‌دبرگ» باید اشاره کرد. اسلامیه، علاوه بر این نمایش‌نامه‌هایی نیز به قلم خودش منتشر کرد. تاریخ، یکی از وجوهی بود که اسلامیه در آثار نمایشی خود به آن توجه می‌کرد و نمایش‌نامه‌هایش را اغلب با رویکرد تاریخ‌نگر نوشت؛ مثل نمایش‌نامه «ماجرای شکفت‌انگیز دیوید نیوسام» که بستر آن مقطعی از تاریخ معاصر ایران است.

«رضاخان ماکسیم» و «رستم و سهراب» از دیگر آثار نمایشی اسلامیه است. اسلامیه همچنین در

■ جواد توسی

این روزها به مناسبت دهه فجر شوروحالی در فضای فرهنگی- هنری‌مان به چشم می‌خورد. جشنواره تئاتر فجر را پشت‌سر گذاشتیم و جشنواره فیلم فجر آغاز شده و پس از آن جشنواره موسیقی فجر برگزار خواهد شد اما نکته سؤال‌برانگیز اینکه چرا فقط در بهمن‌ماه باید شاهد این شور و نشاط و حضور تجمیع‌یافته فرهنگی در رشته‌های مختلف هنری باشیم و در بقیه ایام سال به‌جز چند جشنواره و رویداد موضوعی چندروزه و برگزاری هرازگاه و نصفه‌ونیمه چند کنسرت موسیقی، «عمدنا» با رکود این روزها به مناسبت دهه فجر شوروحالی در فضای فرهنگی- هنری‌مان به چشم می‌خورد. جشنواره تئاتر فجر را پشت‌سر گذاشتیم و جشنواره فیلم فجر آغاز شده و پس از آن جشنواره موسیقی فجر برگزار خواهد شد اما نکته سؤال‌برانگیز اینکه چرا فقط در بهمن‌ماه باید شاهد این شور و نشاط و حضور تجمیع‌یافته فرهنگی در رشته‌های مختلف هنری باشیم و در بقیه ایام سال به‌جز چند جشنواره و رویداد موضوعی چندروزه و برگزاری هرازگاه و نصفه‌ونیمه چند کنسرت موسیقی، «عمدنا» با رکود

بدرقه پرویز مویدهعهد به خانه ابدی

شرق: پرویز مویدهعهد آخرین دیدارش را از مصلای امام‌خمینی(ره) انجام داد. پیکر او پس از تشییع از مقابل این بنا به سمت شهری منتقل شد. به گزارش ایسنا، پیکر سیدپرویز مویدهعهد، معمار و طراح مصلای امام‌خمینی(ره) صبح یکشنبه، ۱۱ بهمن از مقابل شبستان مصلای تهران به سمت حرم حضرت عبدالعظیم حسنی در شهری بدرقه شد. عطا‌الله امیدوار از جمله چهره‌های شناخته‌شده حاضر در این مراسم بود. مویدهعهد هشتم بهمن‌ماه ۱۳۹۴ در ۸۶ سالگی در تهران درگذشت. او تحصیلات ابتدایی و متوسطه را در تهران گذراند و برای ادامه تحصیل به فرانسه عزیمت کرد تا در دانشگاه «بوزار» در رشته معماری و سپس در دانشگاه «سوربن» پاریس در رشته شهرسازی مشغول تحصیل شود. او در سال ۱۹۵۶ میلادی موفق به دریافت درجه دکترا S.A.D.G با رتبه اول و نیز موفق به دریافت جایزه و مدال لوآی (بهترین دیپلم معماری در سطح دانشگاه‌های فنی فرانسه) شد. این معمار آثار زیادی را از خود به‌جا گذاشته است که می‌توان به طرح محوطه نمایشگاه بین‌المللی تهران، طرح ساخت مصلای امام‌خمینی(ره)، طرح خاتم‌کاری تالار بزرگ ساختمان مجلس شورای ملی (میدان بهارستان تهران) ...، اشاره کرد. بسیاری از طرح‌های او از قبیل طرح بزرگ دژنشته و آفمی تئاتر روباز برای دوهزارنفر و فرهنگستان علوم در خیابان قوام‌السلطنه اجرا نشده‌اند.

هم‌زمان با سی‌وچهارمین جشنواره تئاتر فجر

تهرانگردان به تئاتر گردی رفتند

شرق: تهران‌گردی این هفته احمد مسجدجامعی به تئاترگردی و بازدید از سال‌های قدیمی نمایش در تهران اختصاص داشت. عضو شورای شهر تهران به‌همراه گروه تهران‌گردی، جمعه ۹ بهمن به بهانه سی‌وچهارمین جشنواره تئاتر فجر با تعدادی از بزرگان هنر نمایش کشور دیدار و گفت‌وگو کرد. مسجدجامعی به مناسبت پنجاهمین سالگرد تأسیس تالار «سنگلج»، نخستین بازدید خود را که به همراهی خسرو خورشیدی پیش‌کسوت طراحی صحنه تئاتر، اسماعیل خلیج بازیگر پیش‌کسوت، عابد ملکی شهردار منطقه، علی عابدی مدیر تماشاخانه سنگلج، اتابک نادری از مدیران نمایشی و چند نفر دیگر از مدیران و هنرمندان، انجام شد، به این سالن تاریخی تئاتر-اختصاص داد. در پایان این بازدید پوسترکی که توسط محمدعلی کشاورز و عزت‌الله انتظامی برای سی‌وچهارمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، امضا شده بود، به اعضای مسجدجامعی، خلیج و خورشیدی رسید. تئاتر تهران با تئاتر نصیر، در خیابان لاله‌زار و در کنار ساختمان گراند هتل سابق، مقصد بعدی گروه تهران‌گردی بود. تیم تهران‌گردی در مسیر تئاترگردی خود به شرکت چاپ «مصور (سیروس)» رسید. در اینجا حمید امجد و ژیلّا اسماعیلی از نویسندگان و هنرمندان جوان حوزه تئاتر، گروه را همراهی کردند. مسجدجامعی در این بازدید بیان کرد: شرکت چاپ سیروس و فاروس از نخستین چاپخانه‌های ایران بوده‌اند که درحال‌حاضر به مغازه‌های الکتریکی در خیابان لاله‌زار تبدیل شده‌اند. تهرانگردان از خیابان لاله‌زار به سمت سینما «همای» حرکت کردند. ساختمانی که روبه‌روی سفارت ترکیه قرار دارد و کاملاً

تئاتر و تلویزیون رفتند. تهرانگردان در این بازدید ضمن ابراز خرسندی از حضور تهرانگردان در آموزشگاه، گزارشی از وضعیت آموزش‌های تئاتری ارائه دادند و مشکلات راه را برش‌دروند. تهرانگردان سپس به منزل مرحوم «محمود استادمحمد»، از دیگر هنرمندان سفارشات حوزه تئاتر، رفتند و با «آهو خرم‌مد» دیدار و گفت‌وگو و درباره جایزه استاد محمد صحبت کردند. خانواده اکبر رادی یکی دیگر از میزبانان مسجدجامعی و تهرانگردان بودند. در پایان تئاترگردی روز جمعه که تا پاسی از شب به طول انجامید، تهرانگردان به منزل داوود رشیدی، از هنرمندان پیش‌کسوت عرصه سینما، تئاتر و تلویزیون رفتند.

هنر • ادبیات

عکس:

تارین طباطبایی بیری

مصطفی اسلامیة درگذشت

وداع بانویسنده «فولادقلب»

عرصه ترجمه نیز آثار مهمی را، هم در زمینه تاریخ هنر و هم در زمینه نمایش‌نامه و ادبیات نمایشی، ترجمه کرد. نمایش‌نامه «زن‌گراتتس و گیلدنسترن

خرایات

همراه شو عزیز

نگاه پرسو،تفاهم و موضع‌گیری‌های داغچه‌آمیز را در رویدادها و تشکلهای دیگر نیز می‌توان دید. موجودیت صنفی و جایگاه تاریخی انجمن منتقدان و نویسندگان سینمایی خانه سینما را فرد یا افراد حقیقی یا حقوقی عامدانه نفی می‌کنند و «بعضاً» با کتایه پیشوند «موسوم» به انجمن منتقدان... را به کار می‌برند تا به خیال خودشان خوار و خفیفش کنند یا تشکیلی جدید با عنوان «انجمن منتقدان و نویسندگان سینمای انقلاب» اعلام موجودیت می‌کند. گویا که در انجمن قبلی همه گرایش به سینمای ضدانقلاب داشتند. اصلاً نمی‌خواهم نکاهی تنگ‌نظرانه به این عزیزان داشته باشم و ضمن خیرمقدم، برایشان آرزوی موفقیت دارم.

اعتراض اردلان سرفراز به شهرداد

شرق: اردلان سرفراز با انتشار متنی در صفحه اینستاگرام خود، به استفاده بدون اجازه غزل «برخیز» که در سریال شهرداز بازخوانی شده است، واکنش نشان داد. سیات پندار با انتشار متن از سوی اردلان سرفراز، ترانه‌سرا و شاعر، درباره کله او به ترانه سریال شهرداز واکنش نشان داده است. سرفراز درباره «برخیز» که به‌عنوان ترانه جدید سریال شهرداز منتشر شده، گفته است: «آقای به نام سینا سرکل، بدون اطلاع و اجازه من، غزل «برخیز» که غیر از تو، تو را دادرسی نیست» را بازخوانی کرده و در سریالی به‌نام شهرداز، این اجازه و به غلط با نام استاد سایه، پخش شده است». او در ادامه اطلاعیه‌اش آورده: «آگاه شدم که وزارت ارشاد که خود به این غزل در کتاب (از ریشه تا همیشه) به نام من مجوز داده (حدود ۱۲ سال پیش)، دوباره به‌نام آن استاد بزگرواز به این غزل، بدون تحقیق و مطالعه، مجوز داده است! [...] بدینوی این ترانه را نیز در فضای مجازی و رسانه‌های اجتماعی، پخش و نام شاعر را استاد هوشنگ ابتهاج ذکر کرده است». سرفراز در پایان این مطلب افزوده است: «برای اطلاع عموم اعلام می‌کنم که این سرقت و سرقت‌های مشابه، از نظر اخلاقی، انسانی و قانون حقوق هنرمندان، خلاف است و وکیل من در ایران، درصدد پیگیری قانونی این بی‌قانونی و سوءاستفاده است. ضمن سیاس از هم‌وطنان و هم‌زبانانم، تقاضا می‌کنم اجازه ندهند از رسانه‌های اجتماعی مورد استفاده‌شان در راستای سودجویی غیرقانونی و غیر اخلاقی استفاده شود».

آبولینر و تاریخ «هنر مدرن نقاشی، پیکر-سازی و معماری در قرن بیستم» از جمله ترجمه‌های او در زمینه تاریخ هنر و نمایش و ادبیات نمایشی است. یادداشت‌های فرانتس کافکا و نامه به فلیسه (نامه‌های فرانتس کافکا به فلیسه باوئر)، از دیگر ترجمه‌های مهم مصطفی اسلامیه‌اند. اسلامیه چندان اهل گفت‌وگو با مطبوعات نبود و گفت‌وگویی با او که چند سال پیش در روزنامه «شرق» چاپ شد از معدود گفت‌وگوهایش بود. اسلامیه در بخشی از همین گفت‌وگو بی‌علاقگی به «شهرت» و «چهره‌شدن» را به‌عنوان یکی از دلایل تن‌دادنش به گفت‌وگو ذکر کرد و همچنین گفت گفت‌وگو درباره اثری که ممیزی را از سر گذرانده امکان‌پذیر نیست.

مصطفی اسلامیه متولد سال ۱۳۲۰ در تهران بود و از نویسندگان و مترجمانی است که سابقه کار در مؤسسه انتشاراتی فرانکلین را پشت سر داشتند. در فرانکلین با نجف دریابندری کار کرده بود و این تجربه بی‌شک بعدها تأثیر خود را بر کار او به‌جا گذاشته بود.

ولی این فاصله‌گذاری‌ها و عنوان‌تراشی‌ها بیشتر دیوارها را حائل‌تر می‌کند و سونفا‌هفات را دامن می‌زند. اخیراً در خانه موسیقی نیز شاهد کشمکش و صف‌آرایی و حال‌گیری‌های کلامی و رسانه‌ای بودیم تا حدی که دویار قدیمی (محمدرضا شجریان و حسین علیزاده) که زمانی همکاری خوب و چشمگیری با هم داشتند، در برابر هم قرار گرفتند. خب چه شرایطی باعث شده که ما این قدر بی‌رحمانه نسبت به یک‌دیگر موضع نامنعطف و خصمانه پیدا کرده‌ایم و با چشم‌بستن بر دوستی و همکاری و ریشه‌های مشترک، برای هم شمشیر از رو می‌بندیم؟ مگر ما زمانی در همین روزهای پرشور و هیاوو، با حسی آرام‌نی و همدلی مشترک ندا سر نمی‌دادیم که «همراه شو عزیز» یا «ایران ای سرای امید»... «ایران، خورشیدی تابان دارد... شوری دیگر در سر ماست...»؟

نشستی برای شر‌ترجمه‌های صنعوی

شرق: نشست بررسی گزیده شعر ترجمه‌های قاسم صنعوی در چند دهه گذشته، در کانون ادبیات ایران برگزار می‌شود. «بوسه‌های غمگین یک سرخ‌پوست»، گزیده ترجمه‌های قاسم صنعوی از شعرهای شاعران کشورهای مختلف جهان است که در ۵۰ سال گذشته، از این مترجم بنام و توانمند، در نشریه‌هایی مانند: سخن، تماش، خوشه، رودکی و در قالب کتاب‌هایی که هم‌اکنون نایاب شده، منتشر شده است. فریا شادلو و رضا عابدین‌زاده، آثار گردآمده در این کتاب را از میان صدها مورد انتخاب کرده‌اند، آن دو شعرهایی را درونمایه «عشق» و «آزادی» را از میان آثار شاعران ۲۰ کشور جهان برای چاپ در قالب کتاب انتخاب کرده‌اند. این کتاب را انتشارات آرمان در سال ۹۴ منتشر کرده است و نشست نقد و بررسی آن در قالب چهارصدوهمین نشست کانون ادبیات ایران برگزار خواهد شد. در این نشست، مرتضی کاخی، علی‌اللهی، سعید آذین، شهرام میرشاک و علیرضا بهرامی، درباره این کتاب، ترجمه‌های قاسم صنعوی و خاطره‌هایشان خوانده گفت. قاسم صنعوی که تاکنون ترجمه‌های یک‌صد کتاب و مقاله ادبی از او انتشار یافته است، هم‌اکنون در یک سفر مطالعاتی در کشور کانادا حضور دارد. نشست یادشده امروز دوشنبه ۱۲ بهمن از ساعت ۱۷ در نشانی: تهران – خیابان مفتح جنوبی، روبه‌روی ورزشگاه شهید شبرودی (امجدیه)، خیابان اردلان، شماره ۲۵ برگزار خواهد شد.

جشنواره فیلم فجر آغاز شد

راهنمای روز اول

شرق: امروز نخستین روز جشنواره سی و چهار فجر است. جدا از فیلم‌های «نگاه نو» و «هنر و تجربه» ۲۲ فیلم در بخش‌های مختلف با هم رقابت می‌کنند، باید دید نهایتاً سیمیرغ بر شانه کدام‌یک می‌نشیند. کاخ

جشنواره در برج میلاد، امروز را با نمایش فیلم‌های «انتهای خیابان یک‌طرفه» مهدی باقری، «برداشت دوم از قضیه اول» پویان باقرزاده، «گیتا»ی مسعود مددی، «قطعه کور» مهدی گلستانه و «نیمه‌شب اتفاق افتاد» تینا پاکروان، میزبان اهالی رسانه است؛ اما شما امروز می‌توانید فیلم‌های «دلبری» جلال اشکذری، «هفت‌ماهی» هاتف علیمردانی و «آبد و یک روز» سعید روستایی را در سینما استقلال تماشا کنید. «به‌دنیاآمدن» محسن عبدالوهاب، «ایستاده در غبار» محمدحسین مهدویان و «نیمه‌شب اتفاق افتاد» تینا پاکروان هم در اریکه ایرانیان به نمایش در می‌آیند. «نقطه کور» مهدی گلستانه، «زاپاس» برزو نیک‌نژاد و «گیتا»ی مسعود مددی در پردیس کبان اکران می‌شوند. «عادات نمی‌کنیم» ابراهیم‌میان، «خشم و هیاهو»ی هومن سیدی و «خماری» داریوش غذایی در سینما ماندانا نمایش داده می‌شوند. سینما فرهنگ در سالن‌های مختلف خود فیلم‌های «آخرین بار کی سحر را دیدی؟» فرزاد مؤتمن، «مالاریا»ی پرویز شهبازی و «آبد و یک روز» سعید روستایی را همین‌طور «هفت‌ماهی»، «ناسور» کیانوش دالوند، «اینجا نمی‌میرد» حسین کندی و «بهمن» مرتضی فرشباف را نشان می‌دهد. خانه هنرمندان نیز علاوه بر نمایش «در دنیای تو ساعت چند است؟»، «ممبروی» هادی محقق و «همراه با اتفاق افتاد»، فرشاد اکتسابی را نشان می‌دهد.

خبرسازان

سیدمحمد بهشتی:

سینمای ایران همچنان به فارابی نیازمند است

● شرق: سیدمحمد بهشتی با بیان اینکه بنیاد فارابی در سال‌های گذشته انعطاف خود را از دست داده بود، عنوان کرد سینمای ایران

تا رسیدن به مرحله‌ای که روی پای خود بایستد، نیازمند حمایت‌های فارابی است. بنیاد سینمایی فارابی از جمله سازمان‌های غیردولتی و غیرانتفاعی زیر نظر وزارت ارشاد است که سال ۶۲ تأسیس شد. سیدمحمد بهشتی، اولین مدیرعامل بنیاد فارابی و رئیس فعلی پژوهشگاه میراث فرهنگی، در گفت‌وگو با «ایلنا» تأکید کرد سینمای ایران همچنان به همراهی بنیاد سینمایی فارابی نیازمند است: «اتفاقی که در سال‌های گذشته شاهد آن بودیم این بود که فارابی انعطاف خود را از دست داده و ساختار متصلبی پیدا کرده است. ماندکاری فارابی به این است که مدام بمیرد و متولد شود و پا به پای تحولات سینما، تغییر و تحول دائمی داشته باشد. فارابی با توجه به تجربیات این سال‌ها و ارزش افزوده‌ای که ایجاد کرده می‌تواند نقش پشتیبان سینما را با لحاظ‌کردن نکات بالا ایفا کند».

او افزود: «بنیاد سینمایی فارابی مجری برنامه‌ریزی کلان صورت‌گرفته در حوزه سینماست. آنچه باید اتفاق بیفتد این است که به جای رفتن سراخ حواشی، سینمای ایران را به شرایط مطلوب برسانیم. از جهت اندازه‌ها و ابعاد اقتصادی و صنعتی، سینمای ایران همچنان در دهه ۶۰ حبس شده است. اتفاقاً با توجه به بدنه کارشناسی فارابی، باید به این سازمان کمک کرد تا این نقش را ایفا کند. وجهه بین‌المللی سینمای ایران، بیشتر یک وجهه فرهنگی است و ما باید با تقویت وجهه اقتصادی و صنعتی آن، عرصه‌های تازه‌ای را فتح کنیم. اینها مسائل داخلی سینماست که باید درون سینما برای آن برنامه‌ریزی و میدان‌های تازه‌ای را برای سینمای ملی ایجاد کرد». بهشتی درباره جهانی‌شدن سینمای ایران گفت: «حمایت از فیلم‌های اول مهم است و یک سرمایه‌گذاری فرهنگی محسوب می‌شود اما این، همه کار نیست. سینمای ملی ایران این توانایی را در این سال‌ها به دست آورده که با تکیه بر تکنولوژی و علوم روز، وارد بازارهای جهانی شود. بنیاد سینمایی فارابی مجری سیاست‌های سازمان سینمایی است و حتی با بضاعت مالی کمی که در این دولت دارد، می‌تواند با تکیه بر حیثیتی که سینمای ایران در جهان دارد، به اقتصادی‌شدن این صنعت مهم کمک کند. این کار در شرایط فعلی هم شدنی است. من روزی آرزوی سینمای ایران را روی پای خودش بایستد اما هنوز و تا رسیدن به آن مرحله، نیازمند حمایت‌های فارابی است».

با جشنواره تئاتر فجر

آخرین آثار دنیا که شگفتی سازند

● رضا آشفته: شامگاه شنبه، دهم بهمن نمایش «آخرین آثار دنیا» نوشته و کار ابراهیم پشت‌کوهی که برگرفته از رمان بختیار علی، نویسنده کار عراقی، است توانست در تالار مولوی شگفتی بیافریند؛ نمایشی که در مقیاس‌های بین‌المللی می‌تواند سنجیده شود و هر تماشاکری را در چهار گوشه دنیا متاثر کند. «آخرین آثار دنیا» تراژدی مردم ستم‌دیده کرد در عراق و مربوط به دوران ماقبل صدام است اما البته این سنجها بعد از صدام هم همچنان تشدید شده بود و این گوشه‌ای از این دردنامه گردان عراق است که بختیار علی در رمان خودش نوشته و ابراهیم پشت‌کوهی زحمت تبدیل آن به تئاتر را کشیده است. ابراهیم پشت‌کوهی همواره در وضعیت‌های ذهنی نمایش‌اش را شکل داده و به نظر می‌رسد که آخرین آثار دنیا موفق‌ترین نمایش او تاکنون بوده است. این موفقیت در هنر زاویه دید و جنس نگاهش به مقوله مهمی چون جنگ است که مردم ستم‌دیده کرد را در دوران صدام و پیش از او تحت فشار، شکنجه، اسارت، آوارگی و مرگ قرار می‌دادند. در این رمان و نمایش هم چنین مقوله‌ای شکافته شده است. ابراهیم پشت‌کوهی در اجرا نیز انگایش به موسیقی و بدن است و برای همین، هم بر آوازخواندن و اجرای موزیکال تأکید می‌کند و هم حضور بدن و اجرای فیزیکیال مدنظرش خواهد بود که بتواند با بدن‌های آماده تصاویر گویا و به‌هم‌پیوسته‌ای را ایجاد کند. او دوست ندارد ایستاد و کم‌تحرك باشد بنابراین مدام در ترکیب‌های تصویری، بازیگران حضور فعال و پویایی دارند و می‌توانند تصاویری بسازند که تأثیرگذار باشند. در این شب همچنین نمایش «نسل آخر» که کاری از سمانه زندی نژاد و فرزانه سهیلی بود، و خطروبطش به جنگ هم بود. در یک چارچوب که خانه است عده‌ای آدم در لباس‌های مشترک و متفاوت نشست‌ه‌اند. در حیات حوض کوچکی است و یک کولر آبی که باید درست شود و این همه آن چیزی است که نمایش نسل آخر را می‌سازد. نمایش گنگ می‌نماید چون از هر آدم این خانه دو، سه‌نفری حضور دارند و زمان‌های متعدد یک زندگی و شخصیت را بازی می‌کنند.